

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/40/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414200524
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5414200524.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti I.: 1/ Z., nar. XX. XX. XXXX, 2/ F., nar. XX. XX. XXXX a 3/ F., nar. XX. XX. XXXX, toho času už plnoletá Z. a maloletí F. a F. bytom u otca, maloletí F. a F. zastúpení Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov - matky: B. I., rod. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. A., Na Q. XXXX/XX, zastúpenej splnomocneným zástupcom JUDr. Matejom Dubčákom, advokátom so sídlom L. A., J. O. XXXX/X, a otca: F. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. A., Z. Q. XXXX/XX, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. ŠKERDA, s. r. o., so sídlom Dolný Kubín, Radlinského 1727/49, IČO: 36 858 501, o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca detí proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 2P/19/2014-278 zo dňa 08. januára 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo vzťahu k Z. I. mení tak, že návrh otca F. I., nar. XX. XX. XXXX, na zníženie výživného na Z. I., nar. XX. XX. XXXX, za obdobie od 07. 02. 2014 do 30. 06. 2014 zamietá.

Za obdobie od 01. 07. 2014 do 03. 12. 2014 otcovi F. I., nar. XX. XX. XXXX, voči Z. I., nar. XX. XX. XXXX, výživné neurčuje.

Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8P/123/2012 zo dňa 20. 08. 2013 v časti o výživnom pre Z. I..

Rozsudok okresného súdu vo vzťahu k maloletým F. I., nar. XX. XX. XXXX, a F. I., nar. XX. XX. XXXX, mení tak, že návrh otca F. I., nar. XX. XX. XXXX, na zníženie výživného na maloletých F. a F. za obdobie od 07. 02. 2014 do 25. 03. 2015 zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č. k. 2P/19/2014-278 zo dňa 08. 01. 2015 zmenil rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8P/123/2012 zo dňa 20. 08. 2013 v časti o výživnom pre Z. I. tak, že otcovi F. I., nar. XX. XX. XXXX, uložil povinnosť platiť na výživu Z. I., nar. XX. XX. XXXX, sumu 50,- eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k jej rukám, počnúc dňom 01. 07. 2014 (výrok I.). Vo zvyšnej časti návrh otca zamietol (výrok II.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok III.).

V odôvodnení uviedol, že otec sa návrhom podaným dňa 07. 02. 2014 domáhal zníženia vyživovacej povinnosti na maloletú Z. na sumu 120,- eur mesačne, maloletého F. na sumu 100,- eur mesačne a na maloletú F. na sumu 80,- eur mesačne s odôvodnením, že od 01. 10. 2013 sa jeho príjem oproti príjmu

v čase určovania vyživovacej povinnosti v konaní Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8P/123/2012 znížil na sumu 700,- eur.

Okresný súd vykonaným dokazovaním zistil, že manželstvo rodičov maloletých bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8P/123/2012 zo dňa 20. 08. 2013, ktorý rozsudok vo výroku o vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom nadobudol právoplatnosť dňa 04. 02. 2014.

Súd mal za preukázané, že v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu bola matka detí poberateľkou dávky v hmotnej núdzi vo výške 246,70 eur, otec bol živnostníkom, pričom jeho príjem predstavoval 2.300,- eur. Maloletí F. a F. bývajú s matkou, Z. od júla 2014 býva s otcom. Z. je od septembra 2014 študentkou Obchodnej akadémie v Bratislave, k výrazným zmenám na strane maloletých F. a F. nedošlo. Matke sú od 01. 01. 2014 vyplácané prídavky na tri deti spolu vo výške 70,56 eur, je evidovaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 20. 03. 2013. Spláca úver v Slovenskej sporiteľni a. s., ktorého zostatok ku dňu 06. 05. 2014 bol 4.641,11 eur, zostatok na účte stavebného úveru k 12. 02. 2014 vo výške 625,04 eur, platí daň za psa 39,60 eur, poplatok za odvoz komunálneho odpadu ročne 58,40 eur, internet a TV mesačne 22,57 eur. Otec ako živnostník fakturoval spoločnosti TIZOM s. r. o., Bratislava, práce na základe zmluvy, v marci 2014 vo výške 1.008,- eur, v apríli 2014 vo výške 960,- eur. Na základe uznania dlhu sa dňa 20. 03. 2014 zaviazal splatiť OSBD Dolný Kubín dlh 1.563,71 eur, spolu s úrokom z omeškania, v splátkach po 200,- eur mesačne. Osobne sa stará o dcéru Z., hradí jej všetky náklady spojené so štúdiom a dochádzkou do školy v sume 70,- eur mesačne, tiež všetky náklady súvisiace so stravou, oblečením a nákupom drogérie.

Aplikujúc ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, 2, § 80 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“) súd pri rozhodovaní zohľadnil skutočnosť, že Z. od júla 2014 žije s otcom, ktorý jej uhrádza všetky náklady na štúdium a živobytie. V časti návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti k Z. tak návrh otca vyhodnotil ako dôvodný a vyživovaciu povinnosť otca voči Z. od 01. 07. 2014, odkedy sa Z. trvalo presťahovala k otcovi, znížil. Návrh na zníženie vyživovacej povinnosti u Z. za obdobie od 07. 02. 2014 do 01. 07. 2014 zamietol, nakoľko počas tohto obdobia osobnú starostlivosť o vtedy maloletú Z. zabezpečovala matka, Z. bola študentkou 2. ročníka Obchodnej akadémie v Dolnom Kubíne a na jej strane nedošlo k zmene pomerov oproti predchádzajúcemu obdobiu. Vo vzťahu k maloletým F. a F. súd nezistil, že by od februára 2014 došlo k takým zmenám pomerov na strane maloletých detí, ani na strane otca, ktoré by odôvodňovali zníženie vyživovacej povinnosti otca. Deti naďalej navštevujú základnú školu, sú len o rok staršie. Otec sám deklaroval v súčasnosti príjem 800,- eur až 1.000,- eur mesačne, z ktorého môže pôvodne určené výživné na maloletého F. vo výške 180,- eur a maloletú F. vo výške 160,- eur mesačne platiť. Matka toho času nemá okrem rodinných prídavkov a výživného od otca žiaden príjem.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie sa mohlo začať aj bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal otec detí prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie, ktorým sa domáhal zmeny napadnutého rozsudku spočívajúcej v uložení mu povinnosti prispievať na výživu Z. vo výške 120,- eur mesačne, maloletého F. vo výške 100,- eur mesačne a maloletej F. vo výške 80,- eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom 07. 02. 2014 a v zrušení vyživovacej povinnosti k dcére Z. počnúc dňom 01. 07. 2014, alternatívne zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Bol toho názoru, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že došlo k zásadnej zmene pomerov na jeho strane, a to konkrétne k výraznému zníženiu jeho príjmu oproti príjmu v čase určovania vyživovacej povinnosti v konaní sp. zn. 8P/123/2012. Jeho príjem sa od 01. 10. 2013 znížil na sumu 700,- eur. Z uvedeného dôvodu doteraz určené výživné nezodpovedá potrebám detí a zároveň nie je v jeho možnostiach a schopnostiach v uvedenej sume prispievať na ich výživu.

Tohto času pracuje ako programátor a z časti tiež udržiava počítačové vybavenie spoločnosti Tizom, s. r. o. Pracuje formou subdodávateľa. Jeho príjem je nepravidelný, pričom jeho výška sa dovíja od počtu odpracovaných dní a tento je v rozmedzí 700,- eur až 1.000,- eur mesačne, pričom v predchádzajúcom konaní bol jeho príjem 2.300,- eur.

Nestotožňuje sa preto s názorom súdu, že od februára 2014 nedošlo k takým zmenám pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie jeho vyživovacej povinnosti.

Pokiaľ ide o určenie vyživovacej povinnosti voči dcére Z., je toho názoru, že táto mala byť zrušená, nakoľko sa o Z. osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení (bývanie, strava, nákup ošatenia, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a pod.) a osobnou starostlivosťou by mala byť jeho vyživovacia povinnosť voči dcére Z. zrušená.

Poukázal na to, že žiadal doplniť dokazovanie, a to zdokladovanie príjmu priateľa matky detí, výsluch kolízneho opatrovníka a výsluch matky za účelom zistenia jej majetkových pomerov. Prvostupňový súd však jeho návrhy na doplnenie dokazovania zamietol. Tým, že súd zamietol návrhy na doplnenie dokazovania, neboli dostatočne zistené majetkové pomery matky detí a súd pri rozhodovaní vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu.

Matka detí vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Bola toho názoru, že záver okresného súdu vo vzťahu k nesplneniu podmienok pre zníženie výživného je správny. Otcom deklarovaný príjem mu umožňuje platiť pôvodne určené výživné na maloletých F. a F.. Otec detí opomenul, že pri určení výšky výživného je smerodajná životná úroveň každého z rodičov, nakoľko dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Z vykonaného dokazovania prvostupňový súd dospel k správne mu záveru, že týmto majetkovo lepšie zabezpečeným rodičom je otec detí, nakoľko ona okrem rodinných prídavkov a nepravidelne vyplácaného výživného nemala žiaden príjem. Je toho názoru, že otec detí sa bez vážneho dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania a nedošlo k takej zmene jeho pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia o výživnom k maloletým F. a F.. Stotožnila sa tiež s postupom okresného súdu, ktorý zamietol návrhy otca detí na doplnenie dokazovania, nakoľko aj ich prípadné vykonanie by nemalo žiadny vplyv na jej spoľahlivo zistené majetkové pomery v priebehu prvostupňového konania. Nestotožnila sa ani s názorom otca detí, že nakoľko sa osobne stará o dcéru Z., mala by byť jeho vyživovacia povinnosť voči dcére zrušená. Aj po dovŕšení plnoletosti Z. vyživovacia povinnosť oboch rodičov naďalej trvá, pokiaľ sa dcéra bude naďalej sústavne pripravovať na výkon svojho budúceho povolania a nebude schopná sama sa živiť.

Poukázala tiež na to, že na základe verejne dostupných informácií je priemerný hrubý mesačný plat programátora vo výške 1.446,- eur, pričom v rámci bratislavského kraja je tento príjem ešte vyšší. Pracovné možnosti otca detí, aj vzhľadom na región, v ktorom pôsobí, sú neporovnateľne lepšie ako jej možnosti.

Kolízny opatrovník maloletých detí, ani toho času už plnoletá Z. sa k odvolaniu otca nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vymedzenom v ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O. s. p. a z dôvodov uvedených v odvolaní a tento bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p., za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.) podľa § 220 O. s. p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Preskúmaním spisu odvolací súd zistil, že otec sa návrhom doručeným okresnému súdu dňa 07. 02. 2014 domáhal zníženia výživného na v tom čase ešte maloletú Z. zo sumy 200,- eur na sumu 120,- eur mesačne, na maloletého F. zo sumy 180,- eur na sumu 100,- eur mesačne a na maloletú F. zo sumy 160,- eur na sumu 80,- eur mesačne, počnúc dňom podania návrhu. Návrh odôvodnil tým, že v dôsledku ukončenia spolupráce a nadviazanie novej spolupráce so spoločnosťou Tizom s. r. o. od 01. 10. 2013 sa mu znížil príjem na sumu 700,- eur.

Podľa § 78 ods. 1 zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 62 ods. 1, 2 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Právoplatné rozhodnutie o výživnom možno zmeniť len keď dôjde k zmene pomerov, a to či už na strane výživou oprávneného alebo výživou povinného, prípadne na oboch stranách. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane výživou povinného či oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov podľa § 78 ods. 3 zákona o rodine. Takouto zmenou môže byť napr. strata či nadobudnutie zamestnania (pričom v prípade straty zamestnania je súd povinný skúmať príčiny tejto straty), dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej či zánik existujúcej vyživovacej povinnosti, zmena majetkových pomerov, zmena schopností, možností poskytovať výživné, nástup do predškolského zariadenia a následne nástup školskej dochádzky, prechod medzi jednotlivými stupňami školskej dochádzky, nadobudnutie čiastočnej alebo úplnej schopnosti samostatne sa živiť, uzavretie manželstva a pod. Vzhľadom na skutočnosť, že pri zmene rozhodnutia v súvislosti so zmenou pomerov ide o výnimku zo zásady nezmeniteľnosti súdnych rozhodnutí, ktorá smeruje k právnej istote, vyžaduje sa, aby k vydaniu nového rozhodnutia došlo len vtedy, ak ide o zmenu závažnejšieho charakteru, a teda ak sa táto zmena závažnejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných pomerov, ktoré nastali, s pomermi, z ktorých súd vychádzal pri určení vyživovacej povinnosti.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa, posudzujúc rozhodujúce kritéria pre zmenu doteraz určeného výživného, vykonal v tomto smere dokazovanie v dostatočnom rozsahu a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam. Vo vzťahu k maloletým F. a F. okresný súd vec i správne právne posúdil, rovnako tak aj vo vzťahu k toho času už plnoletej Z., avšak len pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť otca za obdobie do 31. 06. 2014.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa o nenaplnení podmienok pre zmenu vyživovacej povinnosti voči maloletým F. a F., ako aj voči toho času už plnoletej Z., u tejto do 31. 06. 2014 a v tomto smere odkazuje na závery súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku. Otec detí v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, s ktorými by sa súd prvého stupňa nebol vysporiadal už v napadnutom rozsudku, z ktorého dôvodu považuje odvolací súd odvolacie námietky otca za nedôvodné.

Pokiaľ otec detí návrh na zníženie výživného odôvodnil tým, že sa jeho príjem oproti príjmu v čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom znížil, odvolací súd na pokles príjmu otca z dôvodu ukončenia práce pre spoločnosť Zymestic Solutions, s. r. o., Bratislava, a začatia výkonu práce pre spoločnosť TIZOM, s. r. o., Bratislava, s poukazom na ust. § 75 ods. 1 zákona o rodine neprihliadal. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že k ukončeniu spolupráce so spoločnosťou Zymestic Solutions, s. r. o., Bratislava, došlo ešte v máji 2013 zo strany otca detí, pričom dôvodom ukončenia vzťahu neboli neuspokojivé výkony mandátára ani porušenie jeho povinností. V tejto súvislosti však odvolací súd zároveň poukazuje na to, že v súvislosti s ukončením spolupráce so spoločnosťou Zymestic Solutions, s. r. o., nedošlo k zmene pomerov, keďže spoluprácu s uvedenou spoločnosťou otec detí ukončil už v priebehu predchádzajúceho konania sp. zn. 8P/123/2012 (ku koncu mája 2013), v priebehu ktorého konania začal vykonávať i práce pre spoločnosť TIZOM, s. r. o., Bratislava, pre ktorú práce vykonáva i naďalej. Za daných okolností má odvolací súd za to, že výživné určené rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 8P/123/2012-407 zo dňa 20. 08. 2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 9CoP/96/2013 zo dňa 28. 11. 2013, i naďalej zodpovedá možnostiam a schopnostiam otca detí. Odvolací súd sa preto so závermi súdu prvého stupňa v tomto smere v podstate stotožnil a rovnako ako súd prvého stupňa návrh otca na zníženie výživného voči maloletým F. a F. zamietol.

Z obsahu spisu však zároveň vyplýva, že vo vzťahu k maloletým F. a F. po rozhodnutí okresného súdu došlo k zmene pomerov, keď rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 2P/73/2014-145 zo dňa 10. 03. 2015 boli maloletí F. a F. I. zverení do osobnej starostlivosti otca, ktorý je oprávnený maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Rozsudok okresného súdu v časti zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti otca nadobudol právoplatnosť dňa 26. 03. 2015. Z uvedeného dôvodu, nakoľko pre súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia, odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo vzťahu k maloletým F. a F. zmenil a návrh otca na zníženie výživného zamietol za obdobie od podania návrhu, t. j. od 07. 02. 2014 (od ktorého dátumu sa otec zníženia výživného domáhal) do 25. 03. 2015, keďže od 26. 03. 2015 sú maloleté deti v starostlivosti otca, pričom práva a povinnosti rodičov k deťom sú v súčasnosti upravené rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 2P/73/2014-145 zo dňa 10. 03. 2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 7CoP/37/2015-173 zo dňa 10. 06. 2015.

Pokiaľ ide o toho času už plnoletú Z., s poukazom na vyššie uvedené závery vo vzťahu k príjmom otca, sa odvolací súd stotožnil s napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa aj v časti, v ktorej tento zamietol návrh otca na zníženie výživného na Z. do 30. 06. 2014. Odvolací súd sa však nestotožnil s rozsudkom okresného súdu pokiaľ tento otcovi určil výživné na Z. od 01. 07. 2014 vo výške 50,- eur mesačne.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že na strane Z. počnúc dňom 01. 07. 2014 došlo k zmene pomerov, keďže začala bývať u otca, ktorý tak zabezpečuje v podstate všetky jej výdavky, a to nielen naturálnou formou (bývanie, strava a pod.), ale hradí i jej ostatné výdavky (hygiena, voľnočasové aktivity, vzdelávanie a pod.), pričom z výpovede Z. vyplýva, že otec tejto poskytuje i finančné prostriedky (vreckové). Keďže z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by otec Z. výživné neposkytoval, a že by výživné zo strany otca nepokrývalo všetky odôvodnené potreby Z., odvolací súd výživné zo strany otca na Z. počnúc dňom 01. 07. 2014 neurčil. Pokiaľ sa otec týmto dňom domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti voči Z., odvolací súd uvádza, že vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom trvá, kým tieto nie sú schopné samostatne sa živiť. Nakoľko Z. sa naďalej štúdiom na strednej škole pripravuje na výkon budúceho povolania, a teda nie je schopná samostatne sa živiť, nebolo možné vyživovaciu povinnosť voči nej zo strany otca zrušiť. Odvolací súd zároveň rozhodol o výživnom na Z. len do 03. 12. 2014 (od podania návrhu do 30. 06. 2014 zamietnutím návrhu na zníženie výživného a od 01. 07. 2014 v neurčení výživného), keď uznesením Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/130/2014-111 zo dňa 23. 03. 2015 bol schválený zmier uzavretý medzi otcom a Z., ktorým sa otec zaviazal prispievať na výživu Z. sumou 120,- eur mesačne, počnúc dňom 04. 12. 2014. Od uvedeného dátumu je teda vyživovacia povinnosť otca voči Z. upravená uvedeným uznesením.

Týmto rozhodnutím došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 8P/123/2012-56 zo dňa 20. 08. 2013 v časti o výživnom pre Z. I. (pre obdobie do 03. 12. 2014).

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku otca spočívajúcu v nevykonaní ním navrhnutých dôkazov, odvolací súd uvádza, že rozhodovanie o tom, ktoré z navrhovaných dôkazov, prípadne aké ďalšie dôkazy (vzhľadom na to, že ide o vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa, v ktorom konaní súd vykonáva dôkazy aj bez návrhu účastníkov konania) budú vykonané, patrí výlučne súdu, a nie účastníkovi konania (§ 120 ods. 1 O. s. p.). Súd nevykoná dôkazy, ktoré nie sú pre posúdenie veci relevantné a nemôžu smerovať k zisteniu skutočností predvídaných skutkovou podstatou právnej normy, ktorú treba na danú vec aplikovať. V danom prípade návrh otca na doplnenie dokazovania nebol dôvodný, pričom ním navrhnuté dôkazy by boli bez vplyvu na rozhodnutie a ich vykonávanie by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Pokiaľ ide o výsluch kolízneho opatrovníka, samotná skutočnosť, či sa v byte matky zdržiaval jej priateľ nemá podstatný vplyv na rozhodnutie, rovnako tak jeho príjem, keďže priateľ matky nemá vyživovaciu povinnosť voči deťom. Pokiaľ otec detí žiadal zistiť čo matka detí zdedila po svojom otcovi, táto na pojednávaní uviedla, že išlo o osobné motorové vozidlo, ktoré má od januára 2013, keď súd zároveň otca upozornil, že predmetom skúmania je obdobie od posledného rozhodovania o výživnom (t. j. od augusta 2013, resp. novembra 2013, kedy rozhodol odvolací súd).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a postupom podľa § 224 ods. 1, 2, § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p. odvolací súd zároveň nanovo rozhodol o trovách konania (vrátane trov odvolacieho konania) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko v prejednávanej veci išlo o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti, ktoré možno začať i bez návrhu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím súdom hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.